

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Gargotov Grigore împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Gargotov Grigore Ivan, născut la 13 iulie 1956, originar din s. Cobani, r-nul Glodeni și domiciliat în mun. Chișinău str. Melestiu 11, ap. 12,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 08 decembrie 2012 pînă la 06 martie 2013 (prima instanță)**
- 2. de la 11 iulie 2013 pînă la 07 noiembrie 2013 (instanța de apel)**
- 3. de la 28 ianuarie 2014 pînă la 12 martie 2014 (instanța de recurs).**

CONSTATĂ:

1. Prin sentința judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 martie 2013 **Gargotov Grigore Ivan** a fost condamnat în baza infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 1 (unu) an.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

2. Prin sentință s-a stabilit că la data de 18.10.2011, inculpatul Gargotov Grigore, care în cadrul procesului penal privind învinuirea lui Bodrug Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190, alin. (2), lit. b), c) Cod penal, era apărătorul acestuia, susținând că are influență asupra judecătorilor Curții de Apel Chișinău, care urmau să examineze apelul asupra sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06.07.2011, a pretins de la Toderașcu Dumitru, bani în sumă de 6000 Euro, pentru a determina completul de judecată să aplice inculpatului Bodrug Igor o pedeapsă non-privativă de libertate.

Ulterior, la data de 24.10.2011, inculpatul Gargotov Grigore s-a întâlnit cu Toderașcu Dumitru în preajma Mănăstirii „Teodor Tiron” din str. Ciuflea, mun. Chișinău

și a primit de la acesta suma pretinsă de 6000 Euro, după care a fost reținut în flagrant delict.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 65 Cod penal, inculpatul să fie privat de dreptul de a ocupa funcția de avocat pe un termen de 5 (cinci) ani.

În motivarea apelului înaintat, procurorul a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului era prea blândă, odată ce infracțiunea incriminată a fost comisă în legătură cu exercitarea profesiei de avocat, reprezentând un caz de rezonanță socială deosebită, creîndu-se senzația de nepedepsire de către organele competente a persoanelor care comit astfel de infracțiuni.

3.1. Sentința a fost atacată și de către inculpat, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale, inculpatul a indicat că fapta sa nu putea fi încadrată în prevederile art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că acțiunile sale nu au fost urmate de influența promisă, sau de obținerea rezultatului dorit. La fel, s-a indicat că de fapt a avut loc o provocare, iar suma de bani, primită de la Toderășcu Dumitru, a reprezentat un împrumut, precum s-a referit și la caracterul dubios al înregistrărilor video și audio efectuate în cadrul procesului penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2013 apelul declarat de către inculpat a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea acesteia în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a practica activitate de avocat pe un termen de 1 (unu) an.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, deoarece ele nu coroborau cu celelalte probe. Astfel, versiunea inculpatului a fost infirmată de cumulul de probe acumulate și anume, depozițiile martorului Bodrug Igor și Toderășcu Dumitru, care au confirmat pretinderea sumei de 6000 euro de către inculpat, stenograma și imaginile video cu convorbirea dintre inculpat și martorilor Toderășcu D., în cadrul căreia inculpatul a explicat în detalii destinația banilor. A mai fost apreciată critic și afirmația inculpatului despre luarea cu împrumut a sumei de 6000 euro de la Toderășcu D., odată ce se combătea cu declarațiile inculpatului, potrivit căruia a bănuit că primul este un provocator, din care motiv inițial a refuzat să ia banii, precum și datorită faptului că din spusele inculpatului, Toderășcu D. era o persoană străină pentru primul.

S-a menționat și faptul neadmiterii de către instanța de fond, în calitate de probă, a înregistrării audio a convorbirilor dintre Toderășcu D. și inculpat din data de 18.10.2011, din motiv că aceasta a fost dobândită cu încălcarea prevederilor art. 93, 94 Cod de procedură penală, dat fiind că a fost efectuată pînă la pornirea urmăririi penale și de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni speciale de investigații.

În partea stabilirii pedepsei, instanța de apel a apreciat că infracțiunea comisă de inculpat face partea din categoria celor grave. Ca circumstanță atenuantă, instanța de fond a reținut săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, ceea ce a fost considerat incorect, deoarece potrivit art. 76 Cod penal, ca circumstanță atenuantă se consideră comiterea

pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave. La fel, circumstanțe agravante nu s-au stabilit.

Astfel, avînd în vedere rezonanța socială a faptei și pericolul social al acesteia, întru asigurarea realizării scopului legii penale și prevenirii săvîrșirii de noi infracțiuni de acest gen, atît de către inculpat, cît și de alte persoane, pentru a elimina senzația de nepedepsire de către organele competente a persoanelor care comit astfel de infracțiuni, instanța de apel a concluzionat asupra necesității stabilirii unei pedepse reale, fără suspendarea executării ei în baza art. 90 Cod penal, cu dispunerea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu menținerea pedepsei complementare.

6. Hotărîrile instanțelor de fond și apel sunt atacate de către inculpat, care, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea sa, recurentul indică că de fapt a fost șantajat, terorizat și provocat de cet. Toderășcu Dumitru, care era o persoană străină atît pentru el, cît și pentru clientul său, Bodrug I. și care a acționat la indicațiile Centrului Național Anticorupție, pentru a provoca comiterea unei infracțiuni de către inculpat.

Tot el, atrage atenția asupra faptului că a refuzat să primească careva bani de la Toderășcu D., urmînd a fi liberat de răspundere penală potrivit art. 56 Cod penal, iar probele dobîndite prin provocarea sa la comiterea unei infracțiuni, urmau a fi respinse, reieșind din conținutul prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

Inculpatul indică că suma de bani primită de la Toderășcu D. a împrumutat-o de la ultimul, după ce a refuzat să primească acești bani pentru a rezolva problemele clientului său (Bodrug I.), iar în timp ce scria recipisa de împrumut, a fost reținut de către organele de drept, fapt care a fost șters din înregistrările video și audio de la momentul reținerii.

Este criticat și faptul admiterii în proces a probelor dobîndite de către o persoană care nu are atribuții de administrare a acestora (Toderășcu D.), precum se indică asupra neadmiterii declarațiilor numitului în calitate de probă, reieșind din sensul art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, din motiv că față de acesta este intentată o cauză penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, care la moment este examinează în instanța de judecată.

Inculpatul consideră că instanțele de fond și apel nu au atras atenția asupra divergențelor între declarațiile depuse de către Bodrug I. și Toderășcu D. în faza urmăririi penale și în faza judecătii, precum și la faptul că Bodrug I. a negat împrumutarea cuiva de a se adresa la organele de drept pe faptul pretinderii de către inculpat de la acesta a cărorva sume de bani pentru soluționarea cazului său.

Mai este criticat și conținutul convorbirilor audio și înregistrărilor video efectuate la 18.10.2011 și 24.10.2011 cu inculpatul, deoarece în acestea nu este prezent glasul și imaginile sale, precum și au fost efectuate de către o persoană neîmpuțernicită precum este Toderășcu D.. La fel acestea urmau a fi supuse unei expertize tehnice, fapt ce nu a fost efectuat, precum și acestea nu au fost efectuate la cererea lui Bodrug I., așa cum prevede art. 135 alin. (3) Cod de procedură penală. Aceste înregistrări mai sunt criticate și prin prisma faptului că nici nu au fost propuse de către procuror în calitate de probe.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal reține corectitudinea concluziilor instanței de apel, potrivit cărora s-a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul a comis fapta incriminată.

Este argumentată și concluzia instanței de apel privind aprecierea critică a versiunii inculpatului, deoarece aceasta nu coroborează cu celelalte probe cercetate în instanță. Concluzia dată rezultă din faptul că versiunea apărării este infirmată prin cumulul de probe acumulate și anume, depozițiile martorului Bodrug I., care a declarat că inculpatul i-a comunicat că este necesară suma de 6000 euro pentru a-i rezolva problema sa la Curtea de Apel Chișinău, depozițiile martorului Toderașcu D., care a susținut aceste declarații, stenograma și imaginile video cu convorbirea dintre inculpat și martorul Toderașcu D., în cadrul cărora inculpatul a explicat în detalii destinația banilor primiți. Argumentul inculpatului despre împrumutul banilor de la Toderașcu D. a fost considerat alogic, odată ce ultimul era necunoscut pentru inculpat și chiar contravine declarațiilor acestuia privind bănuiala că Toderașcu D. este un provocator, din care motiv inițial a refuzat să ia banii propuși.

Versiunea inculpatului privind excluderea din conținutul înregistrărilor video și audio, a referinței sale cu privire la împrumutul banilor de la Toderașcu D., întemeiat a fost respinsă, deoarece din vizionarea și examinarea acestora nu s-a constatat efectuarea cărorva modificări și nici martorul nu a indicat acest fapt.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că instanța de fond nu a admis ca probă înregistrarea audio a convorbirilor dintre martorul Toderașcu Dumitru și inculpatul Gargotov Grigore din data de 18.10.2011, din motiv că aceasta a fost dobândită cu încălcarea prevederilor art. 93, 94 Cod procedură penală, dat fiind că a fost efectuată pînă la pornirea urmăririi penale și de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni speciale de investigații. Cu referire la argumentele inculpatului privind neadmiterea declarațiilor martorului Toderașcu D. în calitate de probă în proces, în temeiul art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal le apreciază critic, odată ce din sensul acestei norme rezultă că nu poate fi citat și ascultat ca martor persoana față de care există anumite probe că a săvîrșit infracțiunea ce se investighează. Pe cînd în speța dată, față de Toderașcu D. nu au existat probe că a săvîrșit infracțiunea în cauză.

În afară de cele expuse supra, Colegiul penal constată că criticele formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, pe care instanța de recurs și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că hotărîrile atacate au fost verificate și în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu s-au identificat și alte motive, care analizate din oficiu, să ducă la casarea hotărîrilor recurate.

Colegiul penal mai reține că din textul recursului s-a evidențiat că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și a concluziilor privind vinovăția sa. În acest sens este de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărîrilor contestate, ca fiind ilegale.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Față de considerentele expuse supra Colegiul penal constată că hotărârile instanțelor de fond și apel nu sunt afectate de erori prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fapta fiind încadrată juridic corect, motiv pentru care recursul înaintat se va declara inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Gargotov Grigore împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui **Gargotov Grigore Ivan**, *pe motiv că este vădit neîntemeiat*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti